

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิเคราะห์ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิจัยคุณสมบัติน้ำมันพืชที่สามารถเป็นเชื้อเพลิงทดแทนดีเซล

4.1.1 ค่าความร้อนของเชื้อเพลิง

ตารางที่ 4.1 ค่าความร้อนของเชื้อเพลิง (LHV) ที่ใช้ทดสอบ เป็นค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 7 ครั้ง ของเชื้อเพลิงแต่ละชนิด

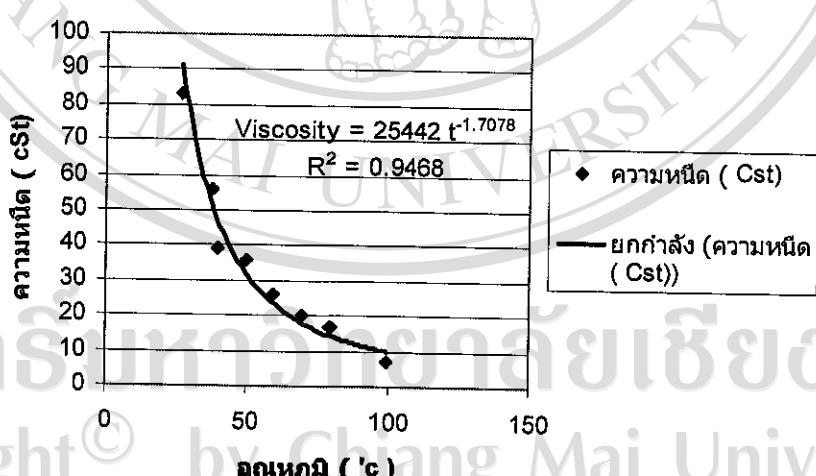
เชื้อเพลิง	ค่าความร้อน (kJ/kg)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. น้ำมันดีเซล	45,906	4.24
2. น้ำมันมะพร้าวคิบ	38,191	7.39
3. ไขมันปาล์มบริสุทธิ์	38,206	4.81
4. น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์	37,530	5.73
5. น้ำมันถั่วเหลือง	36,770	8.06
6. น้ำมันรำข้าว	34,360	6.15

4.1.2 ค่าความหนืดเชือเพลิง

ตารางที่ 4.2 ค่าความหนืดของเชือเพลิงที่ใช้ทดสอบ เป็นค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 7 ครั้ง

เชือเพลิง	ค่าความหนืดที่ 37.8°C (cSt)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน: (S.D)	ค่าความหนืดที่ 98.9°C (cSt)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)
1. นำมันดีเซล	3.34	2.13	1.82	0.26
2. นำมันมะพร้าวคิน	26.0	3.87	6.73	0.48
3. ไอกันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์	56.0	2.91	7.29	0.31
4. นำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์	28.31	4.06	7.10	0.69
5. นำมันถั่วเหลือง	46.0	3.10	7.18	0.23
6. นำมันรำข้าว	49.83	1.75	7.24	0.75

พิจารณาเฉพาะค่าความหนืดของไอกันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ ณ อุณหภูมิต่างๆ เท่านั้น



รูปที่ 4.1 ค่าความหนืดของไอกันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ ณ อุณหภูมิต่างๆ

จากรูปที่ 4.1 ซึ่งได้สมการความหนืดของไอกันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ ณ อุณหภูมิต่างๆ ดังนี้ $\text{Viscosity} = 25442 t^{-1.7078}$ เป็นสมการสมบูรณ์ ในช่วง $37.8^{\circ}\text{C} \leq t \leq 98.9^{\circ}\text{C}$

4.1.3 ทดสอบหาค่าความถ่วงจำเพาะ

ตารางที่ 4.3 ค่าความถ่วงจำเพาะของเพลิงทดสอบเป็นค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 7 ครั้ง
วัดที่อุณหภูมิห้อง 28°C

เชื้อเพลิง	ค่าความถ่วงจำเพาะ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. น้ำมันดีเซล	0.830	0.483
2. น้ำมันมะพร้าวคิบ	0.946	0.395
3. ไขมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์	0.914	0.548
4. น้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์	0.898	0.372
5. น้ำมันถั่วเหลือง	0.908	0.622
6. น้ำมันรำข้าว	0.864	0.454

เนื่องจากงานวิจัยนี้ให้ความสนใจในการนำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์เป็นเชื้อเพลิง สำหรับห้องเผาไหม้แบบต่อเนื่อง จึงทำการวิจัยเพิ่มเติมในส่วนของจุดควบไฟ จุดไฟลเท ปริมาณน้ำ และกำมะถัน โดยเปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซลมีค่าดังนี้

- จุดควบไฟของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์อยู่ที่ 110°C ในขณะที่นำมันดีเซล ซึ่งมีค่า 59°C
- จุดไฟลเทของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์มีอยู่ที่ 18.5°C ในขณะที่นำมันดีเซล ซึ่งมีค่า -16°C
- ปริมาณน้ำของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์มีค่าร้อยละ 0.025 โดยปริมาตร ในขณะที่นำมันดีเซลซึ่งมีค่าร้อยละ 0.01 โดยปริมาตร
- ปริมาณกำมะถัน ของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์มีค่าร้อยละ 0 โดยนำหนัก ในขณะที่นำมันดีเซลซึ่งมีค่าร้อยละ 0.03 โดยนำหนัก
- ค่าความถ่วงจำเพาะของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์มีค่า 0.914 ที่ 15°C ในขณะที่นำมันดีเซลซึ่งมีค่า 0.83 ที่ 15°C

ไขมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์จึงสามารถทดแทนเชื้อเพลิงดีเซลได้ เนื่องจากค่าความร้อนไกส์เดียง และประสิการสำคัญประมาณกำมะถันของไขมันปาล์มน้ำมี ในขณะที่น้ำมันดีเซลมีอยู่ถึง 0.03 โดยน้ำหนัก และถ้าได้รับการเผาไหม้จะทำให้เกิดมลภาวะทางอากาศ ในขณะที่ไขมันปาล์มน้ำมีก่อให้เกิดมลภาวะซึ่งมีส่วนให้สภาวะทางอากาศดีขึ้น น่าจะมาใช้เชื้อเพลิงทางเลือกชนิดนี้

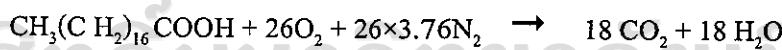
- การเผาไหม้ของเชื้อเพลิง

การเผาไหม้ของเชื้อเพลิงเป็นปฏิกิริยาทางเคมีที่เกิดขึ้นเมื่อเชื้อเพลิงถูกออกซิเดช์ ด้วยออกซิเจน ทำให้จุดด็อกไฟอย่างต่อเนื่องและปลดปล่อยพลังงานความร้อนออกมาอย่างมหาศาล องค์ประกอบของอากาศที่ใช้ในการเผาไหม้มีกับเชื้อเพลิง (Heywood, John B.1998) แสดงไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 องค์ประกอบของอากาศที่ใช้ในการเผาไหม้มีกับเชื้อเพลิง

องค์ประกอบ	පෝර්ඩේන්ต์องค์ประกอบ	
	โดยปริมาตร	โดยมวล
ออกซิเจน (O_2)	21	23
ไนโตรเจน (N_2)	79	77
อัตราส่วนของปริมาณ $O_2 : N_2$	1 : 3.76	1 : 3.35

สมดุลสมการของการเผาไหม้ระหว่างไขมันปาล์มน้ำมีกับอากาศจะได้ดังนี้



ทั้งนี้สมมุติเงื่อนไขการเผาไหม้สมบูรณ์ซึ่ง N_2 ของอากาศไม่มีการทำปฏิกิริยาเคมี

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved



ส่วนบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (สวท-มช)
 ชั้น 7 อาคาร 80 ปีผลวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200
 Tel: 053-943397 Fax: 053-892275 E-mail: stsc@science.cmu.ac.th
Science and Technology Service Center, Chiang Mai University (STSC-CMU)
 7th Floor, 30th Year Science Building, Faculty of Science, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200

รายงานผลการวิเคราะห์

เลขที่รับงาน : 010/029

วันที่รับงานมา : 2 ธันวาคม 2546

วันที่รับตัวอย่าง : 29 ตุลาคม 2546

ตัวอย่าง : น้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ จำนวน 1 ตัวอย่าง

ชื่อของลูกค้า / หน่วยงาน : นายพิพัฒน์พงศ์ วัฒนวันยุทธ์

ที่อยู่ : 169/1 ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ (09) 4519495

ผลการวิเคราะห์

ตัวอย่าง	พารามิเตอร์ที่วิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์
น้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์	Specific Gravity at 15/15°C	0.9149
	Flash point	> 110°C

ผู้ดำเนินการวิเคราะห์

๖๖/๔^{๖๖}
 (อาจารย์ ดร.สุกรินทร์ ไชยกิตามเมือง)

ผลการตรวจสอบ/วิเคราะห์ตามเอกสารข้างต้นนี้ รับรองจากพนักงานตัวอย่างที่ได้ตรวจสอบ/วิเคราะห์
 เก่านั้น ไม่รับรองวัดคุณภาพอื่นๆที่ใช้เครื่องหมายเดียวกับตัวอย่างนี้ และห้ามใช้วางงานฉบับนี้ในการ
 ประ公示 หรือยื่นต่อกอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ อุณจะนำ)

ผู้อำนวยการ

ส่วนบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รูปที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความถ่วงจำเพาะและจุดควบไฟของน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์

4.2 ขั้นตอนและวิธีการวิจัยความเสถียรของห้องเผาไหม้แบบต่อเนื่อง

ในการทดสอบคุณภาพความเสถียรของการเผาไหม้จะใช้กระทำการกับเชื้อเพลิง 2 ชนิด นั่นคือ น้ำมันดีเซล น้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ การทดสอบกับเชื้อเพลิงแต่ละชนิดจะถูกทดสอบตามวิธีการต่างๆ ดังนี้

เริ่มจากไฟโดยการใช้หัวจ่ายก๊าซและเปิดอากาศจากโบล์วเวอร์เป่าอากาศจนสุด จนกระทั่ง สังเกตเห็นเปลวไฟเป็นสีฟ้า มีสีส้มแซมบางๆ ในห้องเผาไหม้นาน 8 นาที จากนั้นเริ่มจ่ายเชื้อเพลิง ผ่านหัวฉีดเชื้อเพลิง โดยการเปิดวาล์วเชื้อเพลิงเต็มที่ พร้อมกับเปิดวาล์วอากาศช่วยจากถังอัดอากาศ เมื่อเปลวไฟติดและเสียงรดดีแล้ว ปิดวาล์วหัวจ่ายก๊าซ ปรับลดวาล์วเชื้อเพลิงให้เปลวไฟอยู่ภายใน ห้องเผาไหม้ ช่วงส่วนกำเนิดไฟ รอสักครู่ให้ระบบเข้าสู่สภาพภาวะคงตัว (Steady state) แล้วสังเกต

1. อุณหภูมิอุ่นน้ำมันเชื้อเพลิง
2. ความเสถียรของการเผาไหม้ต่อการเพิ่มของอากาศจากโบล์วเวอร์เป่าอากาศ
3. ความเสถียรของการเผาไหม้ที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ

หมายเหตุ ในการทดสอบการเผาไหม้กับน้ำมันปาล์ม ให้เริ่มเดินห้องเผาไหม้ด้วยก๊าซ ก่อนจะทดสอบ เนื่องจากน้ำมันปาล์ม เปาไหม้ไม่หมดมีลักษณะของเชื้อเพลิงหยาดออกมาก็จะเป็นต้องใช้ก๊าซหุงต้มช่วยเผาไหม้ ซึ่งต่างจากน้ำมันดีเซลที่ไม่จำเป็นต้องใช้ก๊าซหุงต้มช่วยในการเผาไหม้ หลังจากการทดสอบเพื่อสังเกตประกายการณ์ต่างๆ ข้างต้นแล้ว ก่อนจะหยุด เดินห้องเผาไหม้ให้เปลวไฟจ่าย น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงอีกครั้งหนึ่งรองรับแรงทั้งน้ำมันปาล์มในระบบจ่ายเชื้อเพลิงหมดแล้ว จึงทำการหยุดเดินห้องเผาไหม้

4.2.1 ขั้นตอนและวิธีการทดสอบประสิทธิภาพห้องเผาไหม้สำหรับน้ำมันดีเซล

การทดสอบประสิทธิภาพการห้องเผาไหม้ จะใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงทดสอบ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.2.1.1 เริ่มเดินห้องเผาไหม้ร้อนให้ระบบอยู่ในสภาพคงตัว โดยปรับเชื้อเพลิง ให้เปลวไฟดูเข้าไปอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ขณะเปิดอากาศจากโบล์วเวอร์เป่าอากาศเต็มที่ เริ่มการบันทึกค่าที่ความดันอากาศช่วยที่ 68.95 kPa (10 psi) ค่าที่บันทึกมีดังนี้

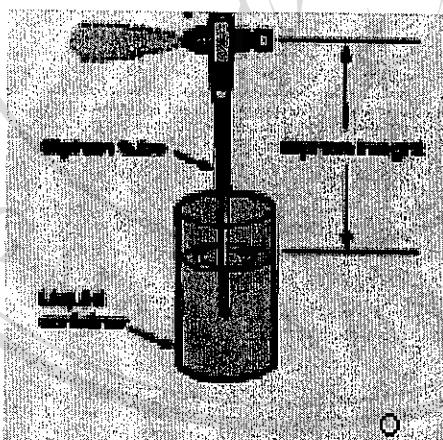
- อุณหภูมิอากาศภายนอก (T_a)
- ระดับน้ำในบารอมิเตอร์ (h)
- อากาศเร็วขาเข้า (V)

- อุณหภูมิก้าชร้อน (T_u)
- อุณหภูมิเชื้อเพลิงก่อนเข้าหัวฉีด (T_f)
- เวลาที่ใช้ในการจ่ายเชื้อเพลิง 150 CC. (t)

4.2.1.2 ปรับปริมาณอากาศจากไบส์เวอร์เป่าอากาศ 4 ระดับ (ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศสุด ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศดีกว่า 1.5 รอบจากเปิดสุด ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศดีกว่า 3 รอบจากเปิดสุดและตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศดีกว่า 4.5 รอบจากเปิดสุด) โดยยึดผลต่างระดับน้ำในบารอมิเตอร์ แล้วทำการวัดค่าและบันทึกผลตัวแปรข้างต้นอีกในแต่ละครั้ง

4.2.1.3 แล้วเริ่มปรับเปลี่ยนค่าความดันอากาศช่วยไปที่ 137.89 kPa (20 psi) 206.84 kPa (30 psi) 275.79 kPa (40 psi) 413.68 kPa (60 psi) 482.63 kPa (70 psi) แล้วทำวิธีการตามข้อ 4.2.1.2 อีกทีค่าความดันอากาศช่วยแต่ละครั้ง

4.2.1.4 ทำการทดสอบตามข้อ 4.3.1.1 – 4.3.1.3 ทั้งหมด 3 ครั้ง โดยปรับเปลี่ยนระดับความสูงไฟฟอนของหัวฉีด จากระดับเริ่มต้นที่ 0 เมตร -0.15 เมตร -0.30 เมตร และ -0.45 เมตร



รูปที่ 4.3 ระดับความสูงไฟฟอนของหัวฉีดเชื้อเพลิง

ขั้นตอนและวิธีการทดสอบประสิทธิภาพห้องเผาใหม่สำหรับน้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ การทดสอบประสิทธิภาพการห้องเผาใหม่ จะใช้น้ำมันปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ เป็นเชื้อเพลิงทดสอบตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.2.2 เริ่มเดินห้องเผาไหม้ร้อนไฟฟ้าในสภาวะคงตัว

โดยปรับเรือเพลิงให้เป็นไฟฟ้าไปอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ขณะเปิดอากาศจาก โนบล์เวอร์เป่าอากาศเต็มที่ เริ่มการบันทึกค่าที่ความดันอากาศช่วยวที่ 68.95 kPa (10 psi) ค่าที่บันทึก มีดังนี้

- อุณหภูมิอากาศภายนอก (T_a)
- ระดับน้ำในบารออมิเตอร์ (h)
- อากาศเร็วขาเข้า (V)
- อุณหภูมิก๊าซร้อน (T_g)
- อุณหภูมิเรือเพลิงก่อนเข้าหัวฉีด (T_f)
- เวลาที่ใช้ในการย่างเรือเพลิง 150 CC. (t)

4.2.2.1 ปรับปริมาณอากาศจาก โนบล์เวอร์เป่าอากาศ 4 ระดับ (ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศสุด ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศลดลง 1.5 รอบจากเปิดสุด ตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศลดลง 3 รอบจากเปิดสุดและตำแหน่งเปิดวาล์วปรับปริมาณอากาศลดลง 4.5 รอบจากเปิดสุด) โดยยึดผลต่างระดับน้ำในบารออมิเตอร์ แล้วทำการวัดค่าและบันทึกผลตัวแปรข้างต้นอีกในแต่ละครั้ง

4.2.2.2 แล้วเริ่มปรับเปลี่ยนค่าความดันอากาศช่วยไปที่ 137.89 kPa (20 psi) 206.84kPa (30 psi) 275.79 kPa (40 psi), 413.68 kPa (60 psi), 482.63 kPa (70 psi) แล้วทำวิธีการตามข้อ 4.2.2.1 อีกที่ค่าความดันอากาศช่วยแต่ละครั้ง

4.2.2.3 ทำการทดสอบช้าตามข้อ ทึ่งหมก 3 ครั้ง โดยปรับเปลี่ยนระดับความสูงใช้ฟอนของหัวฉีด จากระดับเริ่มต้นที่ 0 เมตร และ -0.45 เมตร

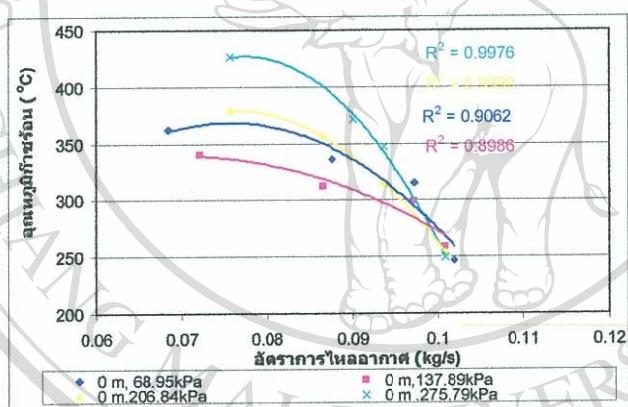
4.3 ผลการวิจัยประสิทธิภาพห้องเผาไหม้แบบต่อเนื่องเมื่อใช้น้ำมันดีเซล

4.3.1 การทดสอบกับน้ำมันดีเซลที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร (กระแสไฟฟ้าเรือเพลิงอยู่ระดับเดียวกับหัวฉีด)

เกิดการเผาไหม้ได้ดีมากและไม่มีระบบอุ่นเรือเพลิงมีความเสถียรต่อการปรับปริมาณอากาศ ลักษณะเปลวไฟที่ได้ขณะเปิดเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1020 kg/s และเปิดวาล์วเรือเพลิงด้วยอัตราการไฟล 0.000537 kg/s เป็นเปลวไฟสีเหลืองสว่าง掠อยตัวอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ปรากฏควันออกมากให้เห็นเพียงเล็กน้อย ดังรูปที่ 4.4



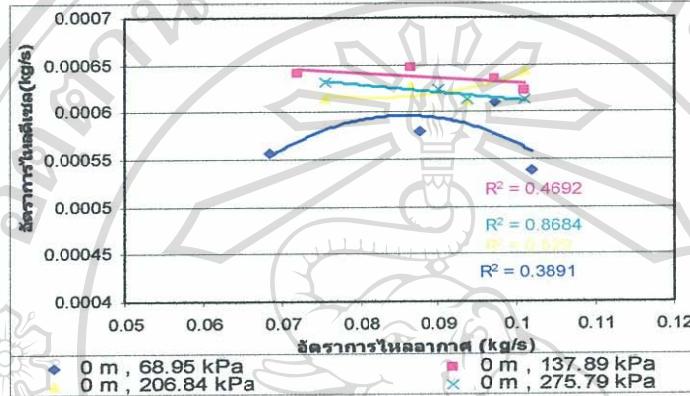
รูปที่ 4.4 ลักษณะการเผาไหม้เมื่อใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง



รูปที่ 4.5 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ไฟฟ่อน 0 เมตร

จากรูปที่ 4.5 ที่จะค้นความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร ผลการทดสอบเมื่อคลองปรับลดปริมาณอากาศจากโนบล์เวอร์เป่าอากาศลงจาก 0.10 kg/s ไปสู่ 0.07 kg/s พบร่วมกับ อุณหภูมิก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย อุณหภูมิก้าชร้อนอยู่ในช่วงประมาณ 246-426°C และอุณหภูมน้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลอยู่ในช่วง 27°C (อุณหภูมิห้อง) โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดลที่ 275.79 kPa มีอัตราการไหลดอากาศเข้าห้องเผาไหม้มอยู่ในช่วง 0.075-0.10 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ 248-430°C ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวนีดลที่ 206.84 kPa มีอัตราการไหลดอากาศเข้าห้องเผาไหม้มอยู่ในช่วง 0.073-0.10 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ 250-380°C

ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 137.89 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่ม้อยในช่วง 0.072-0.10 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 252-348°C และที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 68.95 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่ม้อยในช่วง 0.07-0.10 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 253-352°C



รูปที่ 4.6 การเปรียบเทียบของอัตราการไอลดีเซลกับอัตราการไอลอากาศไฟฟ่อน 0 เมตร

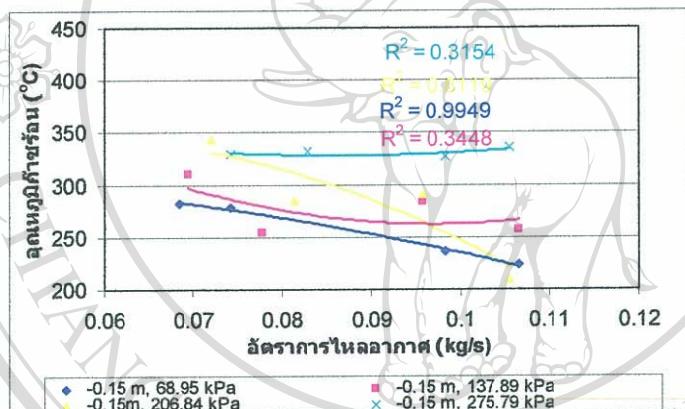
จากรูป 4.6 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตรเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพจาก โนล์เวอร์เป่าอากาศ อิกทึ้งความดันในห้องเผาใหม่มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน และที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 137.89 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมากที่สุด คือมีอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00065-0.00063 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.07-0.10 kg/s และที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 275.79 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่าอ่อนลงมาคือมีอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00063-0.00061 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.075-0.1 kg/s ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 275.79 kPa และที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 137.89 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 206.84 kPa มีอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00062-0.00065 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.075-0.10 kg/s สามารถเกิดจากช่วงแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ดังกล่าวเกิดการแทนที่ของน้ำมันบริเวณห้องผสมน้ำมันของหัวน้ำที่ไม่ทันหัวน้ำที่จึงมีค่าอากาศออกมากกว่าจะของน้ำมัน

ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดี 68.95 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่าต่ำที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00055-0.00058 \text{ kg/s}$ ต่อ อัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.068-0.10 \text{ kg/s}$ สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดีที่ต่ำทำ ให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำจึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมา แทนที่อากาศได้นอกพอที่จะทำให้เชื้อเพลิงแตกตัวดี

4.3.2 การทดสอบกับน้ำมันดีเซลที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.15 เมตร

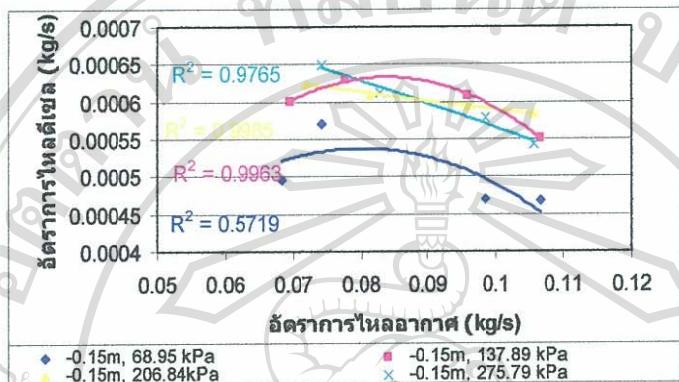
เกิดการเผาไหม้ได้ดีและไม่มีระบบอุ่นเครื่องเพลิงมีความเสถียรต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพ อากาศพอสมควร ลักษณะเปลวไฟที่ได้ขึ้นจะเป็นเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1067 kg/s และเปิด วาล์วเชื้อเพลิงด้วยอัตราการไอล 0.0004670 kg/s เป็นเปลวไฟสีเหลืองสว่าง掠อยตัวอยู่ในส่วน กำเนิดไฟ และมีบางส่วนเล็กออกมานิ่งส่วนกลางห้องเผาไหม้ ปรากฏวันออกมายังไห้เห็นพอสมควร



รูปที่ 4.7 ผลการทดสอบอุณหภูมิก๊าซร้อนกับปริมาณอากาศที่ไฟฟ่อน -0.15 เมตร

จากรูปที่ 4.7 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.15 เมตร ผลการทดสอบเมื่อลดปรับลด ปริมาณอากาศจากใบล้วนเป่าอากาศลงจาก 0.1067 kg/s ไปสู่ 0.0648 kg/s พบว่า อุณหภูมิ ก๊าซร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย สภาวะที่เป็นอากาศสุด อุณหภูมิก๊าซร้อน อยู่ในช่วงประมาณ $209-342^\circ\text{C}$ และอุณหภูมน้ำมันดีเซลอยู่ในช่วง 27°C (อุณหภูมิห้อง) โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดีที่ 275.79 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาไหม้ในช่วง $0.076-0.10 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ $330-345^\circ\text{C}$ ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดีที่ 206.84 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาไหม้มีอยู่ในช่วง $0.073-0.10 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ $210-348^\circ\text{C}$ ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดีที่ 137.89

kPa มือตราชาร์การไอลอักษรเข้าห้องเผาใหม่มืออยู่ในช่วง 0.071-0.10 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 255-302°C และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 68.95 kPa มือตราชาร์การไอลอักษรเข้าห้องเผาใหม่มืออยู่ในช่วง 0.07-0.10 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 225-290°C



รูปที่ 4.8 การเปรียบเทียบของอัตราการไอลดีเซลกับอัตราการไอลอักษรที่ไฟฟอน -0.15 เมตร

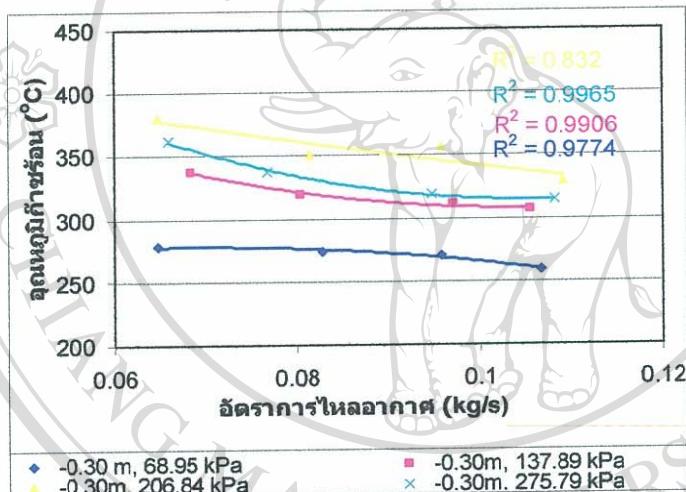
จากรูป 4.8 ที่ระดับความสูงไฟฟอน -0.15 เมตรเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงปริมาณอากาศจากโนบล์เวอร์เป่าอากาศ อีกทั้งความดันในห้องเผาใหม่มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 137.89 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอักษร มีค่ามากที่สุดคือ มีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00055-0.00060 kg/s ต่ออัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 275.79 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอักษรเมื่อองค์ประกอบมาคือ มีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00053-0.00065 kg/s ต่ออัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.075-0.11 kg/s ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.84 kPa มีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00058-0.00062 kg/s ต่ออัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.075-0.11 kg/s สาเหตุเกิดจากช่วงแรงดันอากาศช่วยหัวนีดคงกล่าวก็ได้แต่ที่ของน้ำมันบริเวณห้องผสมน้ำมันของหัวนีดไม่ทันหัวนีดซึ่งมีค่าอากาศออกมากกว่าจะองน้ำมัน

ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอักษรเมื่อต่าที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00045-0.00051 kg/s ต่อ อัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.068-0.11 kg/s สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ต่า

ทำให้พลังงานจนที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำ จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมาแทนที่อากาศได้มากพอซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวฉีด 68.95 kPa และที่แรงดันอากาศช่วยหัวฉีด 137.89 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

4.3.3 การทดสอบกับน้ำมันดีเซลที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.30 เมตร

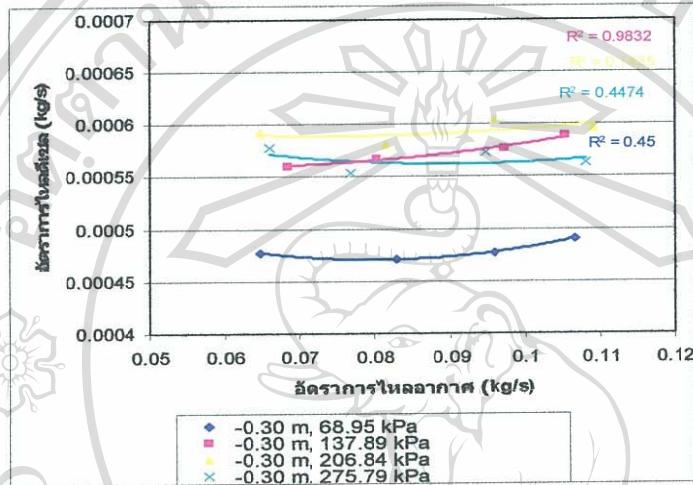
เกิดการเผาไหม้ไม่ดีและไม่มีระบบอุณห์เชื้อเพลิง: ความเสถียรต่อการปรับปรุงความ
อากาศต่ำ สักษณะเปลวไฟที่ได้จะเป็นเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1081 kg/s และเปิดวาล์ว
เชื้อเพลิงด้วยอัตราการไหล 0.000591 kg/s เป็นเปลวไฟสีเหลืองส้มบางส่วนเล็กออกมานึงส่วนกลาง
ห้องเผาไหม้ ปรากฏวันออกมายังห้องเผาไหม้เห็นมาก



รูปที่ 4.9 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ไฟฟ่อน -0.30 เมตร

จากรูปที่ 4.9 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.30 เมตร ผลการทดสอบเมื่อลองปรับลด
ปริมาณอากาศจากใบล่วงร์เป่าอากาศลงจาก 0.1081 kg/s ไปสู่ 0.0648 kg/s พบว่า อุณหภูมิ
ก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย สถานะที่เปิดอากาศสุด อุณหภูมิ
ก้าชร้อนอยู่ในช่วงประมาณ $258\text{-}380^{\circ}\text{C}$ และอุณหภูมน้ำมันดีเซลอยู่ในช่วง 27°C (อุณหภูมิห้อง)
โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวฉีดที่ 275.79 kPa มีอัตราการไหลอากาศเข้าห้องเผาไหม้มีอยู่ในช่วง
0.065-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $305\text{-}360^{\circ}\text{C}$ ส่วนแรงดันอากาศช่วย
หัวฉีดที่ 206.84 kPa มีอัตราการไหลอากาศเข้าห้องเผาไหม้มีอยู่ในช่วง 0.063-0.11 kg/s และสามารถ

ผลิตกําชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $340\text{-}380^{\circ}\text{C}$ ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 137.89 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่มอยู่ในช่วง $0.071\text{-}0.11 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตกําชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $305\text{-}345^{\circ}\text{C}$ และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 68.95 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่มอยู่ในช่วง $0.063\text{-}0.11 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตกําชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $251\text{-}275^{\circ}\text{C}$



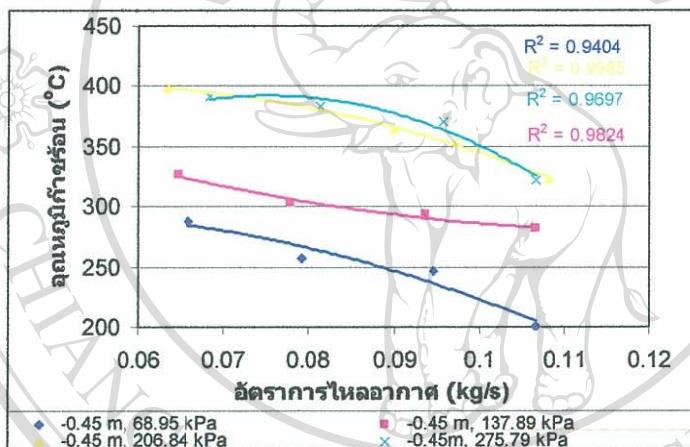
รูปที่ 4.10 การเปรียบเทียบของอัตราการไอลดีเซลกับอัตราการไอลอากาศที่ใช้ฟอน -0.30 เมตร

จากรูป 4.10 ที่ระดับความสูงใช้ฟอน -0.30 เมตร เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงmaximum อากาศจากใบล่าวอร์เป้ออากาศ อีกทั้งความดันในห้องเผาใหม่มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน ที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.84 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่านากที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00058\text{-}0.00060 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065\text{-}0.11 \text{ kg/s}$ และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 137.89 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่ารองลงมาคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00056\text{-}0.00058 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065\text{-}0.11 \text{ kg/s}$ ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 275.79 kPa มีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00055\text{-}0.00057 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.067\text{-}0.11 \text{ kg/s}$ ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่าต่ำที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00046

0.00048 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.065-0.11 kg/s สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ต่ำทำให้ผลลัพธ์งานทดลองที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำลงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมาแทนที่อากาศได้มากพอ ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 68.95 kPa 137.89 kPa 206.84 kPa และ 275.79 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

4.3.4 การทดสอบกับน้ำมันดีเซลที่ระดับความสูงไข่ฟอน -0.45 เมตร

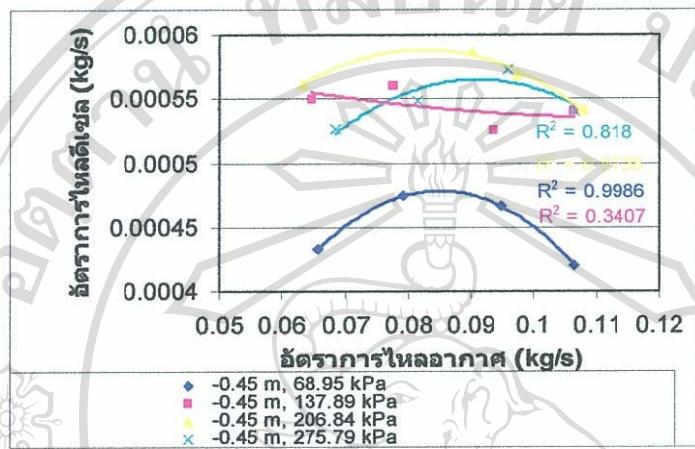
เกิดการเผาไหม้ไม่ดีและไม่มีระบบอุ่นเชื้อเพลิง ความเสถียรต่อการปรับปรุงตามอากาศค่อนข้างต่ำ ลักษณะเปลวไฟที่ได้จะละเอียดอากาศมากที่สุด 0.1081 kg/s และเปิดวาล์วเชื้อเพลิงด้วยอัตราการไหล 0.00054 kg/s เป็นเปลวไฟเลืองสัมบางส่วนเลยอดกามาก ส่วนกลางห้องเผาไหม้ใหญ่ ปรากฏวันออกมายังห้องมาก



รูปที่ 4.11 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ไข่ฟอน -0.45 เมตร

จากรูปที่ 4.11 ที่ระดับความสูงไข่ฟอน -0.45 เมตร ผลการทดสอบเมื่อลองปรับลดปริมาณอากาศจากโน๊ลเวอร์เป่าอากาศลงจาก 0.1081 kg/s ไปสู่ 0.0634 kg/s พบว่า อุณหภูมิก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย สถา�始ที่เปิดอากาศสุด อุณหภูมิก้าชร้อน อยู่ในช่วงประมาณ 258-380°C และอุณหภูมน้ำมันดีเซลอยู่ในช่วง 27°C (อุณหภูมิห้อง) โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 206.84 kPa มีอัตราการไหลอากาศเข้าห้องเผาไหม้มีอยู่ในช่วง 0.062-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงกว้างอุณหภูมิสูงสุดที่ 330-400°C ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่ 275.79 kPa มีอัตราการไหลอากาศเข้าห้องเผาไหม้มีอยู่ในช่วง 0.067-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิร่องลงมาที่ 340-380°C ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำที่

ที่ 137.89 kPa มีอัตราการไอลอักษรเข้าห้องเผาใหม่มืออยู่ในช่วง $0.063-0.11 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ $290-375^\circ\text{C}$ และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 68.95 kPa มีอัตราการไอลอักษรเข้าห้องเผาใหม่มืออยู่ในช่วง $0.065-0.11 \text{ kg/s}$ และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ $201-295^\circ\text{C}$



รูปที่ 4.12 การเปรียบเทียบของอัตราการไอลดีเซลกับอัตราการไอลอักษรที่ใช้ฟอน -0.45 เมตร

จากรูป 4.12 ที่ระดับความสูงใช้ฟอน -0.45 เมตร เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงมาน้ำยาจาก โนบล์เวอร์เปาอากาศ อีกทั้งความดันในห้องเผาใหม่มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน ที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.84 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอักษรมากที่สุดคือมีค่า อัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00053-0.00056 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065-0.11 \text{ kg/s}$ และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 137.89 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอักษร $0.063-0.11 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065-0.11 \text{ kg/s}$ ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 275.79 kPa มีค่า อัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00052-0.00054 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065-0.11 \text{ kg/s}$ ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa จะให้อัตราการไอลดีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่าต่ำที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง $0.00041-0.00044 \text{ kg/s}$ ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง $0.065-0.11 \text{ kg/s}$ สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ต่ำทำให้ พลังงานจานที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำ จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมาแทนที่

อากาศได้มากพอ ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวฉีด 68.95 kPa 206.84 kPa และ 275.79 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวฉีด 137.89 kPa ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากแรงดันอากาศช่วยหัวฉีดที่ไม่เสถียรทำให้พลังงาน Julian ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ไม่แน่นอน จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมาแทนที่อากาศได้มากและสม่ำเสมอ จะเกิดที่สภาวะอัตราการไหลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00052-0.00055 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.063-0.11 kg/s แต่ช่วงอุณหภูมิก้าชร้อนยังคงมีค่าสูงที่ 290-375°C ห้องเผาไหม้ จึงยังให้แนวโน้มของอุณหภูมิเมื่อปรับเปลี่ยนแรงดันอากาศช่วยหัวฉีดและอัตราการไหลของน้ำมันดีเซลที่สูงต่อเนื่องสม่ำเสมอ

4.4 ผลการวิจัยประสิทธิภาพห้องเผาไหม้แบบต่อเนื่อง เมื่อใช้น้ำมันปาล์มร่วมกับก๊าซหุงต้มช่วยเผาไหม้

เกิดการเผาไหม้เฉพาะกับกรณีที่ใช้ห้องอุ่นเชื้อเพลิงเท่านั้น การเผาไหม้ที่เกิดขึ้นไม่เสถียร ต่อการปรับปริมาณอากาศอย่างกะทันหัน ขณะเปิดเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1067169 kg/s และ เปิดวาล์วเชื้อเพลิงด้วยอัตราการไหล 0.00012443 kg/s ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร (กระเบ้า ดวงเชื้อเพลิงอยู่ระดับเดียวกับหัวฉีด) เปลาไฟที่ได้เป็นสีน้ำเงินฟ้า หลังสักอยู่ในบริเวณล่าวันกำเนิดไฟ มีควันปนอุกมากับก๊าซร้อนในปริมาณมาก อิกทั้งมีหยดเชื้อเพลิงปริมาณมากที่ไม่ลุกไหม้ปนอุกมาก กับก๊าซร้อน มีบางส่วนที่พุ่งชนผนังห้องเผาไหม้บริเวณปลายห้อง เกิดการเปียกและทำให้อุณหภูมิ ผนังห้องเผาไหม้ต่ำลง เป็นผลให้อุณหภูมิอุ่นน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงอย่างรวดเร็วจนกระทั่งเปลาไฟ ดับลงที่อุณหภูมิเชื้อเพลิงต่ำกว่า 70°C ซึ่งเป็นไปได้ว่าที่อุณหภูมนี้ เชื้อเพลิงมีความหนืดมากเกินไป จึงทำให้การแตกตัวเป็นสเปรย์ไม่ดีพอกับการลุกไหม้ได้ การเผาไหม้ขณะที่อุณหภูมิเชื้อเพลิงยังอยู่ ในช่วง 80-110°C จะให้เปลาไฟนั้นมีความเสถียร และความยาวเปลาไฟอยู่ในบริเวณช่วงกลางของ ห้องเผาไหม้ สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 4.13 และหยดน้ำมันปาล์มจากปลายห้องเผาไหม้มีลักษณะ ดังรูปที่ 4.14



รูปที่ 4.13 ลักษณะการเผาไหม้เมื่อใช้น้ำมันปาล์มเป็นเชื้อเพลิง

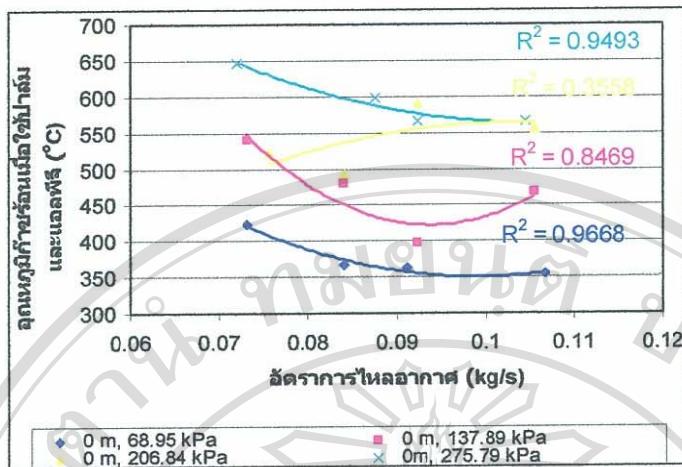


รูปที่ 4.14 ลักษณะน้ำมันปาล์มที่หยอดอกมาจากปลายท่อห้องเผาไหม้

4.4.1 การทดสอบกับน้ำมันปาล์มที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร (กระแสไฟฟ้าเชื้อเพลิง

อยู่ระดับเดียวกับหัวฉีด)

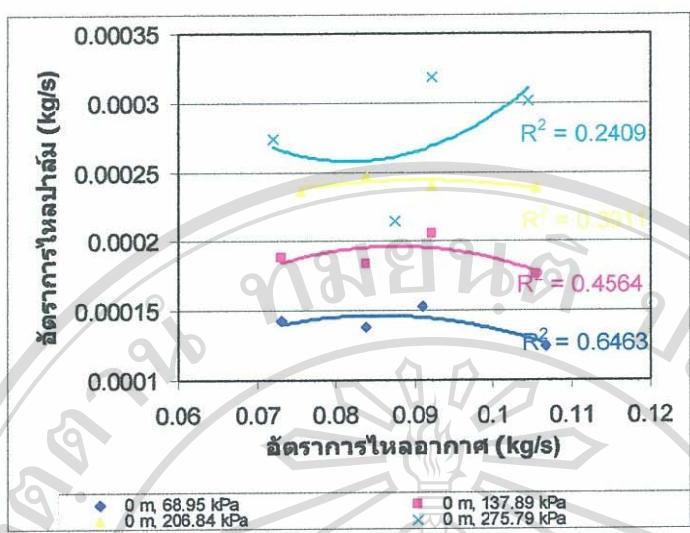
เกิดการเผาไหม้ที่ดีและมีระบบอุ่นเชื้อเพลิงมีความเสถียรต่อการปรับปรุงอากาศ
ลักษณะเปลวไฟที่ได้จะเป็นเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1067 kg/s และเป็นเวลาช่วงเชื้อเพลิงด้วย
อัตราการไหล 0.000124 kg/s เป็นเปลวไฟสีฟ้าอมน้ำเงินสว่างลอดထ้าอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ปรากฏ
ควันออกมากให้เห็นเพียงเล็กน้อย และจะมองน้ำมันปาล์มที่เผาไหม้ไม่หนดออกมากับก๊าซร้อนเพียง
เล็กน้อย



รูปที่ 4.15 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ไฟฟ่อน 0 เมตร

จากรูปที่ 4.15 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร ผลการทดสอบเมื่อลองปรับลดปริมาณอากาศจากโนําเวอร์เป่าอากาศลงจาก 0.1067 kg/s ไปสู่ 0.0721 kg/s พบว่า อุณหภูมิก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย ยกเว้นที่เปิดอากาศสุด อุณหภูมิก้าชร้อนอยู่ในช่วงประมาณ $354\text{-}645^{\circ}\text{C}$ และอุณหภูมน้ำมันปาล์มอยู่ในช่วง $90\text{-}110^{\circ}\text{C}$

โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 275.79 kPa มีอัตราการไหลออากาศเข้าห้องเผาใหม้ออยู่ในช่วง 0.072-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิสูงที่สุดคือ $554\text{-}650^{\circ}\text{C}$ ต่ำกว่าแรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 206.84 kPa มีอัตราการไหลออากาศเข้าห้องเผาใหม้ออยู่ในช่วง 0.075-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $520\text{-}553^{\circ}\text{C}$ ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 137.89 kPa มีอัตราการไหลออากาศเข้าห้องเผาใหม้ออยู่ในช่วง 0.073-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $465\text{-}550^{\circ}\text{C}$ และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 68.95 kPa มีอัตราการไหลออากาศเข้าห้องเผาใหม้ออยู่ในช่วง 0.073-0.11 kg/s และสามารถผลิตก้าชร้อนในช่วงอุณหภูมิ $350\text{-}470^{\circ}\text{C}$ ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa 137.89 kPa และ 275.79 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ต่ำกว่ากราฟแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.84 kPa ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากแรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ไม่เสถียร ทำให้พลังงานลงที่ใช้ในการเกลื่อนที่ไม่แน่นอน จึงไม่สามารถให้ความเร็วของการเผาไหม้ที่สามารถคงน้ำมันมาแทนที่อากาศได้มากและสม่ำเสมอ



รูปที่ 4.16 การเปรียบเทียบของอัตราการไหลน้ำมันปาล์มกับอัตราการไหลอากาศที่ไฟฟอน 0 เมตร

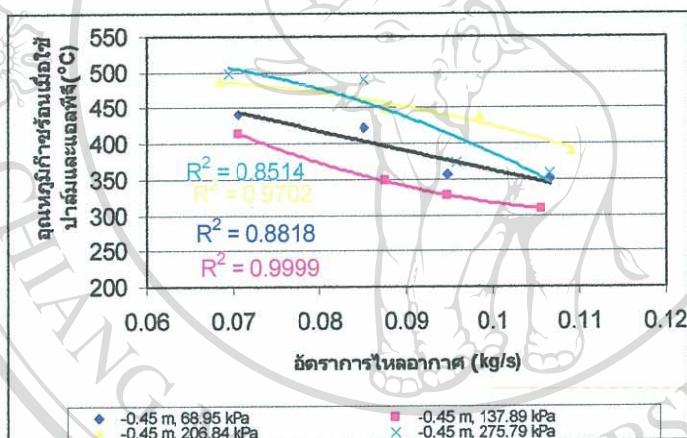
จากรูป 4.16 ที่ระดับความสูงไฟฟอน 0 เมตรเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงบริมาณอากาศจากโน้มถ่วงหรือเป่าอากาศ อีกทั้งความดันในห้องเผาไหม้มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน

ที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 275.79 kPa จะให้อัตราการไหลน้ำมันปาล์มต่ออัตราการไหลอากาศมีค่ามากที่สุดคือ มีค่าอัตราการไหลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00027-0.00032 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.072-0.11 kg/s และที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 206.84 kPa จะให้อัตราการไหลดีเซลต่ออัตราการไหลอากาศมีค่ารองลงมาคือ มีค่าอัตราการไหลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00023-0.00025 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.075-0.11 kg/s ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 137.89 kPa มีค่าอัตราการไหลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00017-0.00022 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 68.95 kPa จะให้อัตราการไหลน้ำมันปาล์มต่ออัตราการไหลอากาศมีค่าต่ำที่สุดคือ มีค่าอัตราการไหลของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00013-0.00016 kg/s ต่ออัตราการไหลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดที่ต่ำ ทำให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำลง ไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันปาล์มน้ำแทบที่อากาศได้มากพอ ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 68.95 kPa 137.89 kPa และ 206.84 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำด 275.79 kPa ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากแรงดันอากาศช่วยหัวน้ำดที่ไม่เสถียร ทำให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ไม่แน่นอน จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมัน

นาแนนที่อากาศไดนามิกและสมำเนມอ จะเกิดที่สภาวะอัตราการ ไอลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00027-0.00032 kg/s ต่ออัตราการ ไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.072-0.11 kg/s แต่ช่วงอุณหภูมิก้าชร้อน ขั้นคงมีค่าสูงที่ 350-650°C ห้องเผาใหม่จึงยังให้แนวโน้มของอุณหภูมิเมื่อปรับเปลี่ยนแรงดันอากาศ ช่วยหัวเผิดและอัตราการ ไอลของน้ำมันปาล์มที่สูงต่อเนื่องสมำเนມอ

4.4.2 การทดสอบกับน้ำมันปาล์มที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.45 เมตร

เกิดการเผาใหม่ที่ดีและมีระบบอุ่นเชื้อเพลิงมีความเสถียรต่อการปรับปรุงปริมาณอากาศ ลักษณะเป็นไฟที่ได้จะเป็นเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1067 kg/s และเป็นค่าล่างเชื้อเพลิงด้วย อัตราการ ไอล 0.000124 kg/s เป็นเป็นไฟที่ฟื้กอ่อนน้ำเงินสว่างลดอยตัวอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ปรากฏ ควันออกมากให้เห็นเพียงเล็กน้อย และลดลงน้ำมันปาล์มที่เผาใหม่ไม่หนดออกมากับก้าชร้อนเพียง เล็กน้อย

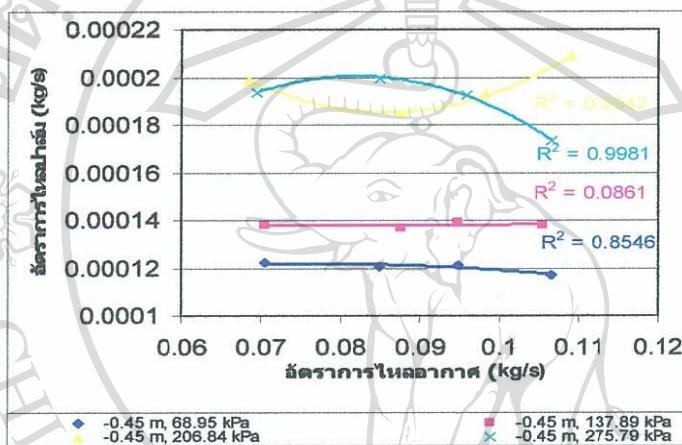


รูปที่ 4.17 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ไฟฟ่อน -0.45 เมตร

จากรูปที่ 4.17 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน 0 เมตร ผลการทดสอบเมื่อลดปริมาณปรับลดปริมาณอากาศจาก 0.10 kg/s ไปสู่ 0.06 kg/s พบว่า อุณหภูมิก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย สภาวะที่เป็นอากาศสุด อุณหภูมิก้าชร้อนอยู่ ในช่วงประมาณ 308-498°C และอุณหภูมน้ำมันปาล์มอยู่ในช่วง 90-110°C

โดยที่แรงดันอากาศช่วยหัวเผิดที่ 275.79 kPa มีอัตราการ ไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่อยู่ในช่วง 0.07-0.11 kg/s และสามารถลดต่ำลงในช่วงอุณหภูมิสูงที่สุดคือ 348-505°C ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวเผิดที่ 206.84 kPa มีอัตราการ ไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่อยู่ในช่วง 0.067-

0.11 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 395-496°C ในขณะที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 68.95 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่มอยู่ในช่วง 0.07-0.11 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 350-448°C และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ 137.89 kPa มีอัตราการไอลอากาศเข้าห้องเผาใหม่มอยู่ในช่วง 0.07-0.11 kg/s และสามารถผลิตก๊าซร้อนในช่วงอุณหภูมิ 303-405°C ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.94 kPa และ 275.79 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa และ 137.89 kPa ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากแรงดันอากาศช่วยหัวนีดที่ไม่สอดคล้องทำให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ไม่แน่นอน จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันมาแทนที่อากาศได้มากและสม่ำเสมอ



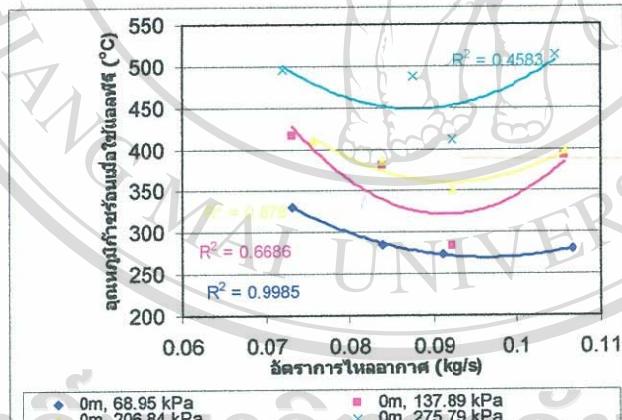
รูปที่ 4.18 การเปรียบเทียบของอัตราการไอลน้ำมันปาล์มกับอัตราการไอลอากาศที่ไฟฟ่อน -0.45 เมตร

จากรูป 4.18 ที่ระดับความสูงไฟฟ่อน -0.45 เมตรเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่า อัตราการถีนเปลืองเชื้อเพลิงที่ความดันอากาศช่วยค่าต่างๆ มีค่าไม่คงที่ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพจาก ไปกลับเวอร์ปีอากาศ อีกทั้งความดันในห้องเผาใหม่มีการแปรเปลี่ยนทุกสภาวะการทำงาน ที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 206.84 kPa จะให้อัตราการไอลน้ำมันปาล์มต่ออัตราการไอลอากาศมีค่ามากที่สุดคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00018-0.00021 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.068-0.11 kg/s และที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 275.79 kPa จะให้อัตราการไอลคีเซลต่ออัตราการไอลอากาศมีค่ารองลงมาคือมีค่าอัตราการไอลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00017-0.00019 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s ส่วนที่แรงดันอากาศช่วยหัวนีด 137.89 kPa มีค่าอัตราการไอลของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00013-0.00014 kg/s ต่ออัตราการไอลอากาศอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s ส่วนแรงดันอากาศช่วยหัวนีด 68.95 kPa จะให้อัตราการ

ไอลอนน้ำมันปาล์มต่ออัตราการไอลอักษรไม่ค่าต่าที่สุดคือ มีค่าอัตราการไอลอของน้ำมันดีเซลอยู่ที่ช่วง 0.00011-0.00012 kg/s ต่ออัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.07-0.11 kg/s สาเหตุเกี่ยวข้องกับแรงดันอากาศช่วยหัวเผาที่ต่ำ ทำให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ต่ำลงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันปาล์มน้ำแทนที่อากาศได้มากพอ ซึ่งกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวเผาคือ 68.95 kPa และ 137.89 kPa มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกราฟแรงดันอากาศช่วยหัวเผา 206.84 และ 275.79 kPa ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากแรงดันอากาศช่วยหัวเผาที่ไม่เสถียร ทำให้พลังงานจลน์ที่ใช้ในการเคลื่อนที่ไม่แน่นอน จึงไม่สามารถให้ความเร็วขาออกที่สามารถดึงน้ำมันน้ำแทนที่อากาศได้มากและสม่ำเสมอ จะเกิดที่สภาวะอัตราการไอลอของน้ำมันปาล์มอยู่ที่ช่วง 0.00017-0.00021 kg/s ต่ออัตราการไอลอักษรอยู่ที่ช่วง 0.068-0.11 kg/s แต่ช่วงอุณหภูมิก้าชร้อนยังคงมีค่าสูงที่ 348-505°C ห้องเผาใหม่มีจังหวะแนวโน้มของอุณหภูมิเมื่อปรับเปลี่ยนแรงดันอากาศช่วยหัวเผาและอัตราการไอลอของน้ำมันปาล์มที่สูงต่อเนื่องสม่ำเสมอ

4.4.3 การทดสอบกับก๊าซหุงต้มที่แรงดัน 6.8 kPa

เกิดการเผาไหม้ที่ดีและมีความเสถียรต่อการปรับเปลี่ยนปริมาณอากาศ ลักษณะเป็นไฟที่ได้ขยะเป็นเครื่องอัดอากาศมากที่สุด 0.1067 kg/s และเป็นควาลักษณะก๊าซดีด้วยอัตราการไอล 0.000489 kg/s เป็นเพลวไฟสีฟ้าอมน้ำเงินสว่าง掠อยตัวอยู่ในส่วนกำเนิดไฟ ไม่ปรากฏวัตถุอกมาให้เห็น

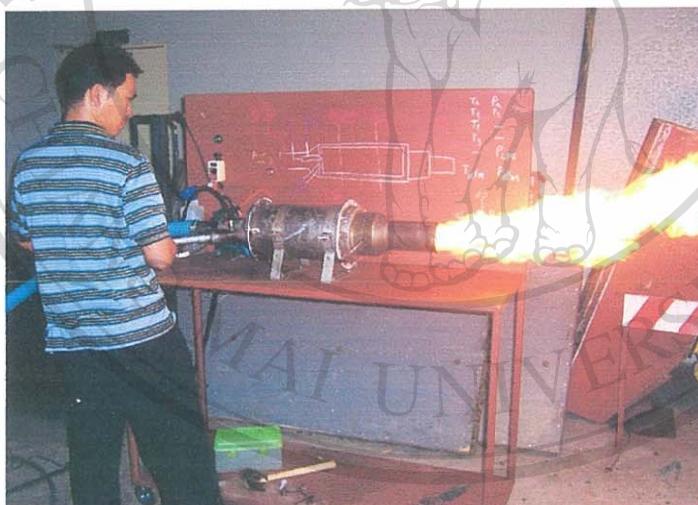


รูปที่ 4.19 ผลการทดสอบอุณหภูมิก้าชร้อนกับปริมาณอากาศที่ใช้ไฟ 0 เมตร

จากรูปที่ 4.19 ผลการทดสอบเมื่อลองปรับลดปริมาณอากาศจากใบล่าวเรอร์เป่าอากาศลงจาก 0.1067 kg/s ไปสู่ 0.0721 kg/s พบร่ว่า อุณหภูมิก้าชร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย สภาวะที่เปิดอากาศสุด อุณหภูมิก้าชร้อน อยู่ในช่วงประมาณ 273-513°C



รูปที่ 4.20 การควบคุมแรงดันก๊าซด้วยเรกูเลเตอร์



รูปที่ 4.21 เปลาไฟเริ่มต้นจากการใช้ก๊าซหุงต้ม

จํากรุํบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

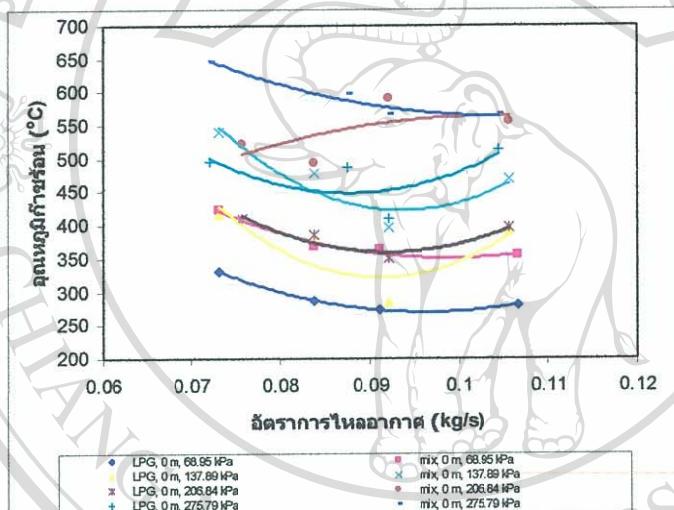
Copyright © by Chiang Mai University
All Rights Reserved

จากรูปที่ 4.20 ในการใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิงช่วยเผาน้ำมันปาล์ม นั้นจำเป็นต้องควบคุมแรงดันก๊าซ ที่แรงดันใช้งาน 6.8 kPa ด้วยเรกูเลเตอร์ และรูปที่ 4.21 แสดงให้เห็นเปลาไฟเริ่มต้นก่อนที่จะปรับแรงดันก๊าซหุงต้มมากอยู่ที่ภาวะใช้งาน (6.8 kPa) จะต้องอาศัยวิธีปฏิบัติการดังนี้

- เปิดวาล์วถังก๊าซหุงต้ม
- เปิดเรกูเลเตอร์สำหรับงาน
- เปิดวาล์วหัวจ่ายก๊าซช่วยเผาไหนี่เริ่มต้น
- กดสวิตช์จุดระเบิดติดแล้วให้เปิดโบล์ว์เวอร์สำหรับงานเปิดสูด
- หลังจากจุดระเบิดติดแล้วให้ปิดโบล์ว์เวอร์สำหรับงานเปิดสูด
- ความคุณแรงดันก๊าซที่แรงดันใช้งาน 6.8 kPa ด้วยเรกูเลเตอร์

4.4.4 การทดสอบกับก๊าซหุงต้มที่แรงดัน 6.8 kPa เทียบกับน้ำมันปาล์มที่ระดับความสูง

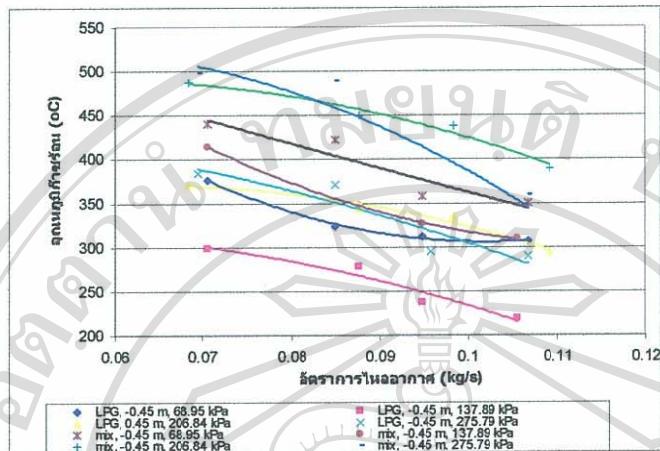
ไฟฟอน 0 เมตร



รูปที่ 4.22 ผลการทดสอบอุณหภูมิก๊าซร้อนกับปริมาณอากาศเมื่อใช้ก๊าซหุงต้มช่วยเผาไหนี่

จากรูปที่ 4.22 อุณหภูมิก๊าซร้อนเริ่มต้นอยู่ในช่วง $273-513^{\circ}\text{C}$ เมื่อทำการจ่ายน้ำมันปาล์มเผาไหนี่ด้วยทำให้อุณหภูมิก๊าซร้อนสูงขึ้นอยู่ในช่วง $354-645^{\circ}\text{C}$ พนว่า อุณหภูมิก๊าซร้อนที่ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศช่วย ที่สภาวะอัตราการไหลอากาศช่วงทดสอบ 0.006-0.11 kg/s

**4.4.5 การทดสอบกับก๊าซหุงต้มที่แรงดัน 6.8 kPa เทียบกับน้ำมันปาล์มที่ระดับความสูง
ที่ใช้ฟอน -0.45 เมตร**



**รูปที่ 4.23 การเปรียบเทียบของอัตราการ ไอลน้ำมันปาล์มกับอัตราการ ไอลอากาศ
ที่ใช้ฟอน -0.45 เมตร**

จากรูปที่ 4.23 อุณหภูมิก๊าซร้อนเริ่มต้นอยู่ในช่วง $218\text{--}384^{\circ}\text{C}$ เมื่อทำการจ่ายน้ำมัน
ปาล์มเพาไหน์ด้วยทำให้อุณหภูมิก๊าซร้อนสูงขึ้นอยู่ในช่วง $308\text{--}498^{\circ}\text{C}$ พนว่า อุณหภูมิก๊าซร้อนที่ได้
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ความดันอากาศซึ่ง ที่สภาวะอัตราการไอลอากาศซึ่งทดสอบ 0.006-
0.11 kg/s